

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Suroul de distribuire: **Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25**

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Primejdii.

Vacanța de vară ar fi dată copilului să se odihnească, adunându-și forțe noi pentru următorul an școlar. Să iasă și el, săracul, din ocupările intelectuale, întărindu-și fizicul prin jocuri, excursiuni și sporturi. Dar vacanța nu este dată copilului ca în decursul ei să-și piardă sufletul. Aceasta trebuie să știe fiecare părinte și în vacanță, când lipsește controlul școlii, cu îndoită grijă trebuie să păzească sufletul copilului, având grijă să nu pătrundă într'acela ceva, ce ar putea fi nefericirea lui.

În vacanță să înmulțesc ispitele și ocaziile păcatelor. Elevul, în anul școlar ocupat, are mult timp liber pe care îl folosește pe placul lui, de multeori necontrolat de nimeni și iată de ce se schimbă mulți elevi de

nerăcunoscut în decursul unei vacanțe. Lipsa controlului este cea dintâi primejdie a vacanței și aduce cu sine celelalte primejdii. Pentru elevii și elevele a școlii secundare lipsa de control creează nespuse de mari primejdii din localurile și spectacolele publice și din stranduri și excursiuni. Că ce mare primejdie prezintă aceste pentru elevi și mai cu seamă pentru eleve, în lipsa controlului, toată lumea ști este destul să spun că decăderea morală a multor persoane se începe în vacanțe petrecute fără control, vizitând localuri publice, văzând spectacole imorale sau cercetând strandurile și luând parte la excursiuni.

Elevii din școlile primare, dacă nu au controlul părinților, hoinăresc toată ziua pe stradă, molipsându-se de toate relele întâlnite. Părinții ar trebui să știe că față de primejdiile vacanței nu pot apăra copiii nu-

mai prin îngrijirea vieții religioase a lor, ce va face posibil și va ajuta exercitarea controlului. Dar ce observăm? Aici la noi la Sighet, se ține Sf. Liturghie în decursul anului școlar în dumineci la biserica română unită pentru elevii școlii normale, ai celei comerciale și pentru cele multe școli primare care există aici. La capela liceului de fete și în aceea a liceului de băieți în toate duminicile este câte o slujbă care în vacanță nuse țin. Acum, deși normalisții cei mai mulți sunt dela sate și o parte din licești și liceiste sunt din alte localități, dar în oraș a rămas elevii gr. catolici a tuturor școlilor primare, a gimnazului și liceului comercial, jumătatea elevelor și elevilor uniți a liceelor noastre și totuși în vacanță nu putem observa prezența lor la biserică. Ce spun părinții la aceasta? Să aibă grijă că în două luni un suflet gingaș de copil să poate distruge!

I. B.

Scopul Francmasoneriei.

— Intemeierea împărăției lui Israil. —

Doctrina și morala Francmasoneriei fiind exclusiv jidovești (dar nu numai acestea ci și ritualul diferitelor ramuri francmasonice, numirea gradelor, precum și majoritatea membrilor cari peste 90% sunt evrei), nici scopul Francmasoneriei —dela sine înțeles— nu poate fi de altă natură decât jidovesc.

Dacă unele rituri se ascund după paravanul de „societate filantropică”, de binefacere, științifică, artistică, literară, etc., în fond ele rămân aceleași arme satanice în contra creștinismului, cu un scop vădit de distrugere a acestuia, pentru ca pe ruinele lui să se întemeieze împărăția lui Israil. E atât de mare legătura între masonerie și iudaism, încât d-l Corneliu Zasloji în lucrarea „Francmasoneria” se simte silit să declare: „Cercetarea imparțială a chestiunii masonice, ne conduce în mod fatal la chestiunea jidovească. Aceste două chestiuni sunt așa de intim legate, conexiunea lor este așa de evidentă, încât trebuie să fie cineva orbit de cea mai stupidă patimă de părtinire, ca să n'o observe. Durere sunt încă foarte mulți astfel de orbi voluntari. Consultând literatura antimasonică, găsim că toți cunoscătorii serioși confirmă—pe baze de dovezi— existența unei legături foarte intime a „Evreului” cu „Masoneria”.

(Redau mai jos câteva declarații — după cartea d-lui C. Zasloji). Lemaitre zice: „Obiec-

tul masonilor este reconstrucția Templului din Ierusalim, reconstrucție ce simbolizează opera lor morală”.

Francmasonul BAZOT zice: Ierusalimul, victima revoluțiilor, fiind distrus, poporul jidovesc împărăștiindu-se, Masoneria se răspândește cu el peste tot pământul”.

J. Bidegain zice: „Francmasoneria care este incontestabil de origine jidovească, este pentru israeliți un instrument de acțiune și de luptă, de care se servesc în mod secret. Jidovii—atât de remarcabili prin instinctul lor de dominație și prin știința lor de-a governa—au creiat Francmasoneria, ca să înroleze întrânsa oameni, cari, neaparținând neamului lor, se angajează totuși să-i ajute în faptele lor, să colaboreze cu ei la stabilirea domniei lui Israil printre oameni”.

Iar distinsul bărbat Dr. Paulescu, care s'o ocupat amănunțit cu chestiunea Franc-Masoneriei, în lucrarea sa vastă „Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul și Francmasoneria”, —spune: „Francmasonii simbolizează pe lucrătorii zidari cari în timpul lui Solomon au clădit templul din Ierusalim. Scopul actual al Franc-Masoneriei este să rezidească templul lui Solomon, ceea ce înseamnă vorbind fără metaforă, să restabilească dominația lui Israel asupra tuturor națiilor pământului”.

Referitor la cartea doctorului Paulescu, I.P.S.S. Alexandru Ni-

colescu a spus în cuvântarea rostită cu ocazia disolvării masoneriei naț. de rit scoțian, următoarele: „Citind cartea lui Dr. Paulescu Spitalul, Coranul, Talmudul și Francmasoneria”, se poate convinge orice om nepreocupat că francmasoneria —de orice nuanță—este periculoasă tronului, patriei și credinței creștine”. („Farul Nou”).

În drumul lor drăcesc, francmasonii se lovesc de trei forțe: Familia, Națiunea, Religia. Așa și declară ei: „Familia, Națiunea, Religia sunt asasinii, cărora le-am jurat războiul de moarte... dintre acești trei, cel mai infam dușman este Religia—ținta atacurilor noastre ucigătoare”.

(După I. Cătuneanu: În fața primejdiei).

În contra familiei, ei luptă răspândind libertinajul sexual, adulterul și o întregă literatură pornografică pentru nimicirea virtuților.

În contra națiunilor luptă pe tărâm politic, semănând vrajba, ura, anarhia, dezordinea socială. În contra creștinismului-Religia-luptă prin născocirea sectelor ca omul nemaștiind odată ce să creadă să fie împins pe panta de-a nu mai crede nimic.

(Regret că nu pot expune mai pe larg (barem în parte) din tot ceea ce au reușit să facă în lupta contra acestor trei „dușmani infami ai lor: Familia, Națiunea, Religia. Voiu mai reveni însă asupra acestei chestiuni).

Creștinii de azi însă trebuie să știe că lupta în contra creștinismului o duc evreii nu numai de când a apărut în istorie

Francmasoneria (1717), ci cu mult înainte, chiar dela data răstignirii lui Isus, cu ajutorul organizației lor în cadrele Kahalului, căci iată ce spunea Papa Sixt al IV-lea în 1474: „Dacă omenirea nu-și găsește pace e din cauza evreilor, asasinii lui Hristos n'au fost încă pedepsiți”.

Dacă astfel glăsuia părintele creștinătății acum 500 de ani, când pericolul era cu mult mai mic, iubite creștine, azi când teroarea comunismului nu cunoaște hotar, când nu numai preoții, dar chiar și cei ce pronunță numele de Dumnezeu sunt maltratați și uciși—și când bine știm a cui mână lucrează de după culise—de ce trebuie să ne ferim azi, nu de-a lovi, ci de-a ne apăra?

Ce este evreul și ce face el? „Organizat prin Kahal, conducându-se și trăind după principiile Talmudului și ale Kabbalei evreul, dușmanul de moarte al creștinismului și a tot ce este creștin, se folosește de Masonerie, ca de arma politico-revoluționară cea mai puternică pentru realizarea scopului său: dominația universală a lui Israel”. (C. Zasloji).

Se spune că la noi s'a disolvat Francmasoneria. Nu credeți, domnilor. Doar s'a acoperit printr'un simplu act poreclit „istoric”—ca să poată lucra mai bine de după culise. Francmasoneria nu se disolvă așa. E nevoie de omul energic care să le strige francmasonilor, când ei nici n'er bănuți: „Jos masca! Ieșiți la lumina, cârțițelor!” Așa a făcut Musolini „ajutat de Va-

tican) în Italia; așa a făcut Salazar în Portugalia — unde acum nu mai există Francmasonerie.

Creștinilor! Strângeți-vă rândurile. În afară partidelor, faceți o armată puternică și sub deviza „Hristos și Patria”. porniți la luptă pentru apărarea crucii și-a Patriei.

Ion Pușcașiu

Femeia și Acțiunea Catolică

(Conferință ținută de Dna Maria Berinde la Adunarea Agru-lui Diecezan ținut la Dragomirești în 18 Iulie).

(Urmare)

Femeia sfântă, icoana vieții noastre, a fost alungată din sufletele celor mai mulți. Lupta cea mare împotriva acestei avalanșe netălăzuită de patimi, desfrâu și corupte se impune azi mai mult ca oricând. Reacțiunea de însănătoșire a vieții creștinești, nu-i iertat să mai întârzie nici o clipă. Generațiile cari vor urma, nu trebuie să găsească urmele acestor zile de josnică degenerare morală. Noi, mamele, avem sfânta datorie, să dăm tineretului o nouă îndrumare. Să amintim mereu copiilor noștri, cum zice Maxim Gorky că omenirea n'a fost întotdeauna atât de rea, cum din păcate suntem noi. Să intensificăm educația religioasă și să începem o trăire totală creștinească. Să dăm copiilor noștri o creștere de aspră moralitate, străbătută de un creștinism viu, fără prihană.

Acțiunea Catolică pune mare preț pe acest lucru. Și cine oare

il poate înfăptui mai integral decât femeia? Atât la sate, cât și la orașe, femeia are puțința să împue o nouă viață: o viață morală, o viață cinstită, o viață cu adevărat creștinească. Și asta o poate face nu prin publicistică, teatru, parlamente și academii, ci prin conduita și exemplul vieții ei zilnice, în calitate de mamă și soție. Să nu ne căutăm fericirea în senzații tari, în călătorii, în lux și petreceri. Fericirea adevărată o găsești numai în cercul îngust al familiei. Refugiul nostru să fie căminul, mângâierea noastră leagănul, fericirea noastră viața creștină inobilată cu fapte bune. Să urmărim în toate Familia Sfântă. Rugătivă la Preacurata Vergură Maria și spuneți dacă vi-o puteți închipui fără micul și blândul Isus în brațe? Prin muncă, cinste și credința noastră să fim mereu pilda copiilor noștri. Dumnezeu nu ne-a lăsat în lume să creiem dureri omenirei ci să le împușinăm și să contribuim la dispariția lor. Biserica noastră catolică acordă o deosebită atențiune familiei și copilului. Roadele le poate vedea oricine.

Natalitatea cea mai mare e în familiile catolice. În Germania de pildă, deferința de natalitate între familiile protestante și cele catolice, e foarte mare. Acest fapt e dovedit statistic și-i amintit de toți demogazii. Iată, dar că și din acest punct de vedere Acțiunea Catolică ajută într'o foarte mare măsură la propășirea statului. La noi în țară natalitatea e îmbucurătoare. Simtem printre cele dintâiu țări din lume. Din nenorocire însă, copiii ne mor. Foarte multe mame au dezertat dela dalorie. Țărancele nu știu să-și îngrijească copiii cum trebuie, iar doamnele ca să nu-și piardă timpul acasă, dau copiii pe seama doicilor. Nici nu-i alăptează și

nici nu le poartă de grijă. Lucrul acesta e foarte grav și trist. Femeia care nu-și îngrijește copilul, nu merită să poarte numele de mamă. Să luăm drept pildă pe Sfânta Maria. Câtă grijă și câtă dragoste a purtat Ea Pruncului Isus. Fiecare icoană a Fecioarei Maria e un omagiu și o glorie a mamei. Omenirea trebuie să învețe dela Fecioara Maria că un copil e „binecuvântarea lui Dumnezeu”. Nu trebuie să considerăm copilul ca pe un blestem, ca pe un oaspe nedorit.

De nimic nu avem astăzi mai mare nevoie ca de mame adevărate.

Pentru veacul în care femeile se sustrag dela îndeplinirea îndatoririlor lor de mame, nu putem recomanda pe perețele sanctuarului familiar un tablou mai actual, decât icoana Preacuratei, cum ține în brațe pe pruncul său Dumnezeesc. Căminele familiare care stau mute, fiindcă nu sunt în ele copii, nu-s de nici un folos pentru viitorul neamului. Nu ne trebuiesc femei, cari în ședințe, fac proiecte de legi, se agită, merg în fiecare seară la teatru, dancinguri, cinematografe și se vopsesc de 20 de ori pe zi. Neamul nostru are nevoie de mame, cari știu să privegheze fără murmur lângă leagănul odraslelor lor. Mame ale căror priviri se însuflețesc când împreună mâinile copișilor, să-i învețe cele dintâiu rugăciuni. Ne trebuiesc mame din sufletul cărora se revarsă căldura și lumină asupra întregii familii. Ne trebuiesc mame, a căror mândrie sunt copiii bine crescuți, a căror bucurie e zâmbetul soțului ce se întoarce la liniștea căminului și a căror răsplată e binecuvântarea bunului Dumnezeu. Pentru Preacurata Fecioara Maria avem un cult deosebit și o slăvire mai ales

ca mamă. Se spune, că undeva o mamă trăgea de moarte și copilașii ei stăteau supărați în jurul patului ei. Era acolo și copilașul cel mai mic, un băiețuș c'am de 5 ani, care nu pricepea încă multe. Știa numai că mama lui, pe care a auzit-o de atâtea ori cântând așa de frumos, acum zace fără putere în pat. Și copilașul, în neștiința lui a întreat pe mama-sa: mamă dragă e adevărat că tu nu vei mai putea cânta? Și mama greu bolnavă și-a adunat toate puterile și a început un cântec, în cinstea Preacuratei. Apoi a murit.

În acest chip, biata femeie și-a arătat iubirea față de Maica Sfântă și față de micul copilaș care priveghea la căpătâiul ei, în clipa morții. Casele fără mame și fără copii sunt ca și clopotile fără limbă.

Acțiunea catolică își lărgeste sfera de propagandă și în această direcție— urmărim să ridice familia pe adevăratul ei predestal.

Iadul.

„Mergeți dela mine, blestemăților, în focul cel de veci, care este gătit diavolului și slugilor lui!”
Mateiu 25, 41.

I. Iadul este locul destinat pentru pedeapsa sufletelor cari în viața pământească au supărat pe Dumnezeu cu păcate. Cel mai mare chin va fi de a nu vedea pe Dumnezeu, care-l fericirea celor aleși ai Săi, adică a acelor cari au păzit poruncile și au făcut fapte bune. Cei, condamnați vor cunoaște perfecțiunile lui Dumnezeu, vor dori să se bucure de aceasta, dar

nu vor putea, și cum El este izvorul tuturor bunurilor, pentru ei nu va mai fi nici bucurie nici mulțumire. Nefericită stare, cine te va putea înțelege cu mintea?

Pierderea unui părinte, a unui prieten, sau a unui bine pe care l-ai iubit, te face, omule, să gemi de durere; ce va fi dacă vei cunoaște prețul și valoarea lui Dumnezeu, dar vei fi despărțit pentru totdeauna de El? Cei condamnați la osânda veșnică vor îndura toate torturile pe cari și-le poate inchipui mintea omenească; foamea, setea, întunerecul, focul și cine știe câte altele?.. Sărmane creștine! Uită că durerea unui dinte îți scoate țipete îngrozitoare? nu te gândești că nu poți ținea nici pentru un moment degetul în foc? Cum vei suporta chinurile groasnice pe cari le merită faptele tale criminale?

II. Aceste chinuri vor dura în toată veșnicia, fără nici-o mângâiere, fără întrerupere, fără nici-o nădejde de mai bine. O, Dumnezeule! Plăcerile acestei vieți ar fi amare și suferințele ar fi plăcute pentru ceice ar înțelege aceste cuvinte: *sufărință veșnică*. O, veșnicie, se poate gândi cineva la tine fără să tremure? fără să se teamă de Dumnezeu? fără să disprețuiască lumea și fără să-o părăsească? Cine ar putea să schimbe o plăcere de un moment, cu o veșnicie de chinuri? Creștine, ai fi nebun și slab, dacă gândul veșniciei nu te-ar mișca și nu te-ar converti.

Pune-ți cât mai des întrebarea prorocului *Isaia*: „Cum vei

putea locui în chinurile veşnice ale iadului? Focul care va chinui pe cei osândiţi va fi întunecul din afară de care vorbeşte sf. Evanghelie. Gândeşte-te la toate chinurile pe cari le-au suferit martirii; la durerile cauzate de cele mai crude boale, şi după aceea spune: Iadul este ceva cu mult mai groaznic decât suferinţele pe cari şi-le poate omul închipui. Trebuie concepută atotputernicia lui Dumnezeu şi răutatea păcatului pentru a înţelege mărimea chinurilor din iad. „Focul iadului este comoara mâniei lui Dumnezeu” — *Tertulian.*—

III. Reprezintă în mintea ta, pe toţi nenorociţii pe cari dracii îi chinuiesc în aceste focuri ale iadului, ascultă plânsetul lor, văcărelile şi blestemele lor. Gândeşte-te la mirosul greu şi infect pe care-l respiră; la fierea cu care sunt adăpaţi şi la flăcările cari le pătrund toate oasele. Este cuminte să te expui la asemenea chinuri pentru plăcerea unui moment? Desigur că nu! Gândul şi amintirea celor condamnaţi la osânda veşnică, le va reînvi nefericitele plăceri cari au cauzat pierderea lor şi puţinul timp care le-a trebuit pentru a-se mântui. Inteligenţa lor va pricepe apoi grandoarea binelui pe care l-au pierdut şi a răului spre care ei s'au grăbit. Ei vor vrea să moară pentru a nu mai suferi, însă moartea nu va mai fi. O, creştine, fă pocăinţă acum cât mai este timp, căci: *va fi prea târziu să te căieşti în faţa focului iadului, care te va pătrunde până la măduva oaselor*” zice Eusebiu.

(După Jean Etienne Grossez)
Petru Bologna

În extremul orient războiul dintre China şi Japonia e în toi. Japonezii au ocupat Pekingul, fosta capitală a Chinei şi doresc, ca să rupă partea nordică din China, formând acolo un nou stat autonom sub protectorat japonez, asemenea Mancuriei.

La Budapesta lumea catolică se pregăteşte cu multă însufleţire pentru congresul mondial euharistic din anul viitor. Din Roma a fost trimis Msgr. Di Lorenzo preşedintele comisiei euharistice, pentru de a trata cu cercurile conducătoare catolice maghiare, în vederea unei reuşite a congresului.

În politica lumii e mare întorsătură. Din zi în zi se observă o apropiere pronunţată între Italia şi Anglia. La aceasta apropiere — din cauza nerecunoaşterii imperiului colonial Abesinian — lumea nu se prea aştepta. Aceasta prietenie italo-angleză va contribui mult la aplanarea cât de urgentă a chestiunii spaniole.

Pe încetul pe încetul, tot se va înfiinţa frontul unic anticomunist şi Rusia bolşevică va rămânea părăsită de toate puterile lumii.

Citiţi şi răspândiţi

„Dumineca”

Cronica săptămânii.

Episcopia ortodoxă din Sighet, aceasta fantomă care de ani de zile preocupă cercurile bisericesti ortodoxe, este pe cale de realizare, ba este aproape înfiinţată, dacă va avea aprobarea ulterioară a Majestăţii Sale Regelui. Noi primim aceasta nouă dovadă de răutate ortodoxă şi de miopie guvernamentală liniştiţi, ştiind, că înfiinţarea acestei episcopii nu este altceva, decât finala unei lupte nereuşite de proselitism şi începutul unei noi campanii de acaparare de suflete. Altcum nu înţelegem, cu ce îşi va fi explicat consiliul de ministri dreptul la existenţă al acestei Episcopii. Trei protopopiate—Sighet Baia-Mare şi Satu-Mare — s'au rupt dela episcopiiile din Cluj, respective Oradea, trei protopopiate cu câteva mii de suflete, ca să formeze noua episcopie. Întrebăm pentru cine s'a înfiinţat aceasta episcopie? Socotind numărul credincioşilor ortodocşi din judeţul Maramureş şi Satu-Mare, găsim, că numărul lor e binişor mai puţin decât 40.000, deci nici atâtă cât este numărul greco-catolicilor numai din protopopiatul Sighetului. Acest număr atât de redus pentru o episcopie îndreptăţeşte nici pe departe înfiinţarea ei. Deci motivul înfiinţării ei trebuie să fie altceva: stricarea Bisericii unite pe aceste părţi şi permanentizarea dihoniei confesionale, spre

a putea pescui mai cu rezultat în apă tulbure. Se va face și asta! Ni s'a dat plaja și atâta să vedem, vom vedea și aceasta. Dar de acum—oțeliți în luptele de două decenii — vom ști să ripostăm viguroși noi românii, să ne apărăm credința părinților noștri—împotriva românilor, cari vreau să ni-o răpească! Vai — adevărat vai! scriptural va fi însă pentru aceia, cari samănă ură și vrajbă între fiii aceluiaș neam.

* * *

Agru e bolnav. A spus cineva la ultimul congres. Și a spus un mare adevăr. Anul trecut nu s'a ținut congresul și nici nu s'a încercat să se motiveze această condamnabilă măsură. Cum se vede, anul acesta încă nu va fi congres. Ne întrebăm ce e pricina? Noi știm, că Agru trebuie să fie organizație vie, căci este „Acțiune” și nu trebuie, ca în sinul lui

politică mârșavă să ridice ziduri de ură, căci este și „Catholică”. În consecință în sinul lui nu se pot admite certuri, căci aceste nu se potrivesc scopului Agrului: Pacea lui Hristos în împărăția lui Hristos. Se vede, că dracu și-a vârat coada și în șirurile, până acum compacte, ale Agrului. Cu aceasta dată în chipul politice subminează zidurile Agrului, clădite cu atâta osteneală și cu atâta însuflețire.

* * *

Preafericitul Părinte Papa Piu XI. a recunoscut guvernul generalului Franco. Iată o dovadă, că adversarii lui Franco sunt și adversarii Bisericii și că Franco nu este un „oareșcareva colonel răsvrătit”, ci este șeful unui guvern, pe care chiar Papa l-a recunoscut. Atașat al Sf. Scaun pe lângă guvernul gen. Franco a fost numit Msrg. Hildebrando fost nunțiu apostolic în Albania.

Tipografia și Librăria Asociațiunii ptu Cultura Poporului Român din Maramureș

Hârtie și călimară
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetai
Tampoane și sugător
Hârtie în trei color:
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion Hardmut Kohinor
Tușuri în multe color
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărituri parohiale.
Toate se găsesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Calendar săptămânal.

8—14 August 1937.

8. Dumineca VIII d. Rusalii

ap. I. cor. 1, 10. Evg. Mat. 14, 14.

Ep. Emilian

9. Luni Ap. Matia

10. Marți M. Laurențiu † 258

11. Mercuri M. Euplu

12. Joi Foție și Anicet

13. Vineri C. Maxim M.

14. Sâmbătă Pr. Michea

La 15 August soarele răsare la
4:54 ore.

Ps. 4. 3: Fiii oamenilor, până când veți fi grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

Eusebiu din Cesareea: „Cu cât mai multă vreme așteptă Dumnezeu cu judecățile sale, cu atât se aprinde mai tare mânia sa; pentru aceea de o sută de ori mai mult trebuie să ne temem, când rabdă îndelung răutățile, decât când le pedepsește grabnic”.

Din „Calendarul Bunului Creștin”.

Bixad Mănăstirea.